

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 31S/66/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200167
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5021200167.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vargovej a členov senátu JUDr. Jozefa Šuleka a JUDr. Martiny Mochnáčovej (sudkyňa spravodajkyňa), v právnej veci žalobcu: 1/ Slovenský rybársky zväz - Mestská organizácia Košice, so sídlom Vodná č. 1, 040 01 Košice - Staré mesto, IČO: 30 686 032, 2/ N. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. č. X, XXX XX X., 3/ N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. č. XXXX/X, XXX XX X., všetci zastúpení spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., so sídlom Thurzova č. 3367/6A, 040 01 Košice - Staré Mesto, proti žalovanému: Slovenský rybársky zväz, so sídlom Andreja Kmeťa č. 20, 010 55 Žilina, IČO: 00 178 209, v konaní o preskúmanie uznesenia žalovaného č. 12/2021 zo dňa 25.03.2021

rozhodol:

- I. Žalobu odmieta.
- II. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalovaný, konajúci prostredníctvom svojho ústredného orgánu - Rady uznesením č. 12/2021 zo dňa 25.03.2021 uložil žalobcom v rade 2/ a 3/ povinnosť vydať do 29. marca 2021 členské známky členom MsO SRZ Košice (Mestská organizácia Slovenského rybárskeho zväzu) podľa zoznamu v prílohe, ktorí uhradili členský príspevok na rok 2021, v súlade so Smernicou o platení zápisného, členských príspevkov a o vydávaní povolení na rybolov účinnou od 1. decembra 2020, a v prípade ich záujmu aj povolenia na rybolov na rok 2021 (bod 1 uznesenia) a zaslať do 29.03.2021 do 16:00 na Y. písomnú správu o splnení úlohy uloženej v bode 1 (bod 2 uznesenia).

2. Proti uvedenému uzneseniu podali v zákonnej lehote správnu žalobu žalobcovia, pričom sa domáhali jeho zrušenia. Uviedli, že žalobca v rade 1/ je právnická osoba, je organizačnou zložkou žalovaného so samostatnou právnou subjektivitou v zmysle § 1 ods. 2 podods. 1/ Stanov SRZ, pričom do ich postavenia a činnosti môžu orgány verejnej správy zasahovať len na základe a v medziach zákona. Žalobcovia v rade 2/ a 3/ sú fyzické osoby v postavení štatutárnych orgánov žalobcu v rade 1/, pričom sú členmi Slovenského rybárskeho zväzu v zmysle § 5 Stanov SRZ a sú organizovaní v organizačnej zložke zväzu ktorým je žalobca v rade 1/ v zmysle § 5 ods. 3 Stanov SRZ. Jedným z orgánov žalovaného je Rada, ktorá je ústredným orgánom žalovaného a riadi činnosť žalovaného v dobe medzi konaním snemov. Medzi právomoci Rady patrí okrem iného aj:

- riadiť činnosť zväzu, odborne, metodicky usmerňovať a koordinovať činnosť všetkých organizačných zložiek zväzu, informovať ich o zväzových úlohách a zabezpečovať ich plnenie podľa § 21 ods. 2 písm. b) Stanov,
- vydávať v súlade so stanovami zväzu vnútorné zväzové predpisy, najmä smernice, opatrenia, pokyny a informácie pre organizačné zložky a spolupracovať pri tvorbe všeobecne záväzných právnych predpisov podľa § 21 ods. 2 písm. r) Stanov.

Žalobcovia ďalej uviedli, že je podľa nich nepochybné, že žalovaný pri výkone právomocí podľa § 21 ods. 2 písm. r) Stanov pôsobí voči svojim členom mocensky, ide o vzťah nadriadenosti a podriadenosti, pričom ide vzhľadom na § 1 Stanov o činnosť vo verejnom záujme, v oblasti verejnej moci, konkrétne záujmovej samosprávy, a teda prípadné rozhodnutia vydané žalovaným v rámci tejto kompetencie majú charakter rozhodnutia orgánu verejnej správy tak, ako to napríklad ustálil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení 1KO 16/2019, a teda je daná právomoc a príslušnosť správneho súdu na konanie v tejto veci. Podľa žalobcov dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia je jeho nezákonnosť a vydanie mimo kompetencie orgánu, ktorý ho vydal, t. j. Rada SRZ ako ústredný orgán SRZ nemá kompetenciu vydať rozhodnutie s obsahom, aký bol v napadnutom uznesení, ani postupom, ktorým bolo vydané. Napadnuté uznesenie zrejme podľa jeho obsahu nespĺňa požiadavky uvedené v § 21 ods. 2 písm. b) ani r) Stanov SRZ, pretože sa zrejme nejedná o vnútorný zväzový predpis a ani sa nejedná o odborné metodické usmernenie, informáciu či koordinačný akt, ani o akt, ktorým sa riadi zväz. Svojou povahou je napadnuté uznesenie zrejme podľa jeho obsahu individuálnym aktom, ukladá konkrétne povinnosti nie všeobecnému okruhu adresátov, ale konkrétnemu subjektu a v konkrétnej veci, t. j. priamo prikazuje vykonať konkrétny úkon v jednotlivom prípade. Podľa žalobcov napadnuté uznesenie nespĺňa charakter všeobecne záväzného vnútorného predpisu v zmysle § 21 ods. 2 písm. r) Stanov, ani metodického usmernenia, koordinačného či informačného aktu v zmysle § 21 ods. 2 písm. b) Stanov, pretože úplne zrejme nie je určené pre neurčitý okruh subjektov a jeho aplikácia nie je určená pre genericky popísané (podobné) všetky prípady do budúcnosti, čo je typické pre vnútorné predpisy, či metodické usmernenia. Taktiež nejde o plnenie informačnej ani koordinačnej činnosti, keďže priamo obsahuje pokyn, t. j. právo a povinnosť pre členov SRZ. Rovnako možno ustáliť, že sa nejedná ani o riadiaci akt, t. j. o rozhodnutie v rámci riadenia činnosti zväzu, pretože úplne zrejme sa nedotýka činnosti zväzu, ale ukladá povinnosť štatutárnym orgánom organizačnej zložky v rámci činnosti a pôsobnosti organizačnej zložky. Z obsahového hľadiska vytykajú žalobcovia napadnutému uzneseniu jeho nezákonnosť v tom smere, že ide (svojím obsahom) o individuálny správny akt vydaný mimo administratívneho či iného konania, ktoré by mu predchádzalo za účasti dotknutých subjektov. Napadnuté uznesenie de facto odňalo žalobcovi v rade 1/ kompetenciu posúdiť prípadné splnenie podmienok na vydanie povolení, resp. vydanie členských známok konkrétne určeným členom a má charakter akéhosi preventívneho rozhodnutia, pretože predmetné uznesenie bolo vydané vo vzťahu len k vybranej skupine 5 členov mestskej organizácie Košice. Napadnuté uznesenie má z obsahového hľadiska charakter preventívneho rozhodnutia vydaného za účelom, aby v konkrétnom prípade voči konkrétnym subjektom bol striktno dodržaný postup uvedený v napadnutom uznesení akoby v obave, že z nejakého dôvodu by došlo k nedodržaniu postupov uvedených v Stanovách či iných predpisov pre vydanie povolení a členských známok. Na záver žalobcovia uviedli, že ak by sa niektorý člen cítil dotknutý na svojich právach postupom niektorej organizačnej zložky, napríklad žalobcu v rade 1/, tak ak porušeniu došlo, môže riešiť porušenie na príslušných orgánoch a upraveným spôsobom, napríklad podnetom na disciplinárne rozhodnutie, či podnetom na zrušenie nezákonných rozhodnutí a podobne. Žalovaný však podľa žalobcov nemá právomoc ani pôsobnosť preventívne, t. j. pred vznikom poruchy, vydávať samozvané rozhodnutia, ako je napríklad napadnuté uznesenie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k podanej žalobe uviedol, že nesúhlasí so žalobou, ktorou sa žalobcovia domáhajú zrušenia uznesenia Rady Slovenského rybárskeho zväzu č. 12/2021. Uviedol, že ako žalovaný nie je v žiadnom prípade správnym orgánom. Slovenský rybársky zväz je združením založeným podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov. Tvrdenie o tom, že má žalovaný voči žalobcom vystupovať ako orgán verejnej správy nemá oporu v žiadnom právnom predpise. Uvedený názor je v súlade s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, ale rovnako aj Ústavného súdu SR. Do pozornosti dal nález Ústavného súdu PL. ÚS 19/2014. Mal za to, že konanie o správnej žalobe nie je prípustné, keďže správne súdy v súlade s § 7 písm. d) SSP nepreskúmavajú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese. Rozhodnutie Rady Slovenského rybárskeho zväzu, ktoré prijala v súlade so Stanovami je výlučne rozhodnutím, ktoré má súkromnoprávnu povahu. Nejedná sa o individuálny správny akt, ako mylne uvádzajú žalobcovia vo svojej žalobe. V prípade, ak by správny súd akceptoval uvedené tvrdenie a považoval by napadnuté uznesenie za individuálny správny akt, došlo by k porušeniu § 2 ods. 3 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov a zároveň k porušeniu čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Nie je možné, aby rozhodnutie združenia podľa zákona o združovaní občanov, ktoré združenie vydá pri svojej činnosti a jeho predmetom sú práva a povinnosti jeho členov, prípadne organizačnej zložky, bolo považované za individuálny správny akt. Žalovaný navrhol, aby krajský súd konanie pre neprípustnosť žaloby zastavil, prípadne

postúpil vec súdu, príslušnému na rozhodnutie vo veci v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku.

4. Žalobcovia v replike uviedli, že žalovaný vo svojom vyjadrení neuvádza čo i len príklad relevantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR, z ktorej svoje závery odvodzuje. Poukázali na § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 216/2018 Z. z., na ktoré následne poukazuje aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 1 KO 16/2019, podľa ktorého rybárske právo patrí štátu a Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky prideliť Slovenskému rybárskemu zväzu výkon rybárskeho práva vo vodných tokoch. V ďalšom žalobcovia opakujú tvrdenia uvedené v žalobe.

5. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

6. Podľa § 2 ods. 2 SSP každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

7. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

8. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

9. Podľa § 7 písm. b) SSP správne súdy nepreskúmajú správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

11. Predmetom prieskumu v správnom súdnictve je zákonnosť napadnutého rozhodnutia (opatrenia) a zákonnosť postupu orgánu verejnej správy predchádzajúceho vydaniu rozhodnutia a ochrana pred nečinnosťou a iným zásahom orgánu verejnej správy. Správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (§ 97 SSP). Základnou procesnou podmienkou konanie je právomoc súdu v správnom súdnictve.

12. Rozsah preskúmajavej činnosti správneho súdu je vymedzený tak, že preskúmvaniu podliehajú zásadne všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktorými sa rozhodlo o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb. Predmetom preskúmania musí byť právoplatné rozhodnutie ako výsledok určitého postupu správneho orgánu. Ďalšou podmienkou je, že fyzická osoba alebo právnická osoba musí tvrdiť (procesne), že bola ukrátená na svojich právach. Súdna prax trvá na tom, že k ukráteniu musí dôjsť na subjektívnych právach žalobcu. Pojem „svojich práv“ treba vysvetľovať reštriktívne. Musí ísť o práva alebo právom chránené záujmy, a nie o záujmy alebo oprávnené záujmy. Toto subjektívne právo sa opiera alebo vychádza zo všeobecne záväzného právneho predpisu. Vylúčenie postupu správnych orgánov, ktorým neboli priamo dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zo súdneho prieskumu, súvisí s tým, že bez priamej spojitosti by došlo k neprimeranému rozšíreniu možnosti napádať postupy správnych orgánov v správnom súdnictve.

13. Právomoc správnych súdov je vo všeobecnosti vymedzená v § 6 SSP. Ustanovenie § 7 SSP negatívne vymedzuje právomoc správnych súdov, teda ustanovuje, čo správne súdy nepreskúmajú, ide o tzv. zákonnú enumeráciu absencie právomoci správnych súdov. Oproti veciam vyňatým zo súdneho prieskumu z toho dôvodu, že sa netýkajú preskúmvania zákonnosti rozhodnutí, opatrení, iných zásahov, nečinnosti a ďalších vecí orgánov verejnej správy, sa veci upravené v § 7 v zásade týkajú

činnosti orgánov verejnej správy pri výkone verejnej správy. Dôvody pre vyňatie vecí uvedených v § 7 zo súdneho prieskumu sú však predovšetkým procesného charakteru. Ide najmä o aplikáciu zásady subsidiarity súdneho prieskumu a negáciu tých verejnosprávnych vecí, pri ktorých nie je daný priamy dotyk na subjektívnych právach alebo sú spojené s inými než právnymi odbornými otázkami.

14. V ustanovení § 7 písm. b) SSP sú vymedzené správne akty, ktoré sú síce vydané orgánmi verejnej správy a týkajú sa alebo sa môžu týkať výkonu ich pôsobnosti v oblasti verejnej správy, ale absentuje u nich priamy dotyk na subjektívnych právach fyzických osôb alebo právnických osôb. Ide najmä o rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal. V širšom chápaní možno pod úpravu vnútorných pomerov zaradiť aj vnútorné riadiace akty (napr. usmernenia, stanoviská, metodické návody), ktoré už síce nemusia mať len čisto abstraktnú podobu a môžu sa dotýkať vecí určitého druhu alebo aj konkrétnej veci, no ich adresátom nie je účastník administratívneho konania, resp. fyzická osoba a právnická osoba stojaca mimo štruktúry orgánov verejnej správy, ale orgán verejnej správy (Baricová, J., Fečík, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava: C. H. Beck, 2018, 123, 124 s.).

15. „Slovenský rybársky zväz a jeho organizačné zložky nesporne vystupujú ako orgán verejnej správy pri vydávaní povolení na rybolov, pretože zákon o rybárstve výslovne zveril užívateľom rybárskych revírov, ktorým bol na základe zákona o rybárstve pridelený výkon rybárskeho práva v danom revíri, oprávnenie vydávať povolenia na rybolov a teda rozhodovať o právach a povinnostiach individuálnych žiadateľov v oblasti verejnej správy v takto vymedzenom rozsahu. Žiadne ďalšie rozhodovacie právomoci v oblasti verejnej správy zákon priamo na Slovenský rybársky zväz nepreniesol“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR

sp. zn. 1Sžk/6/2018 zo dňa 27.06.2018 vydané v režime predchádzajúcej úpravy zákona

č. 139/2002 Z. z. o rybárstve, ktorý sa však v uvedených otázkach neodlišuje od aktuálnej úpravy zákona č. 216/2018 Z. z. o rybárstve). Judikatúra vo vzťahu k verejnoprávnomu prvku činnosti Slovenského rybárskeho zväzu precizovala jeho kompetenciu vo veciach disciplinárnych (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 KO/16/2019 zo dňa 25.11.2020). Podľa názoru Najvyššieho súdu SR „vzťah Slovenského rybárskeho zväzu (žalovaného) a jeho člena (žalobcu) vo veciach týkajúcich sa disciplinárneho konania a rozhodovania o disciplinárnom delikte opierajúcom sa o porušenie zákona o rybárstve, resp. jeho vykonávacích právnych predpisov ako predpisov verejného práva spadá do oblasti verejnej správy a ide o vec patriacu do správneho súdnictva“.

16. V aktuálnej veci sa žalobcovia žalobou domáhajú preskúmania uznesenia vydaného Slovenským rybárskym zväzom smerujúceho voči žalobcom v rade 2/ a 3/, ktorým im bola uložená povinnosť vydať členské známky tým členom, ktorí uhradili príslušný členský príspevok. V danom prípade sa medzi subjektom ukladajúcim povinnosť a adresátom tejto povinnosti nejedná o tzv. vertikálny administratívno-právny vzťah, kde orgány verejnej správy vystupujú voči účastníkom administratívneho konania v štátno-mocenskom postavení, ale o rozhodnutie, ktorým Slovenský rybársky zväz upravuje svoje vnútorné pomery a pomery svojich členov. Preskúmané rozhodnutie má organizačnú povahu, pretože smeruje voči štatutárom organizačnej zložky, nie voči nim ako súkromným osobám. Účelom daného rozhodnutia je usmerniť postup vo vnútri štruktúry Slovenského rybárskeho zväzu a nemá charakter rozhodnutia o individuálnom práve fyzickej či právnickej osoby. Uvedený záver potvrdzuje aj znenie § 21 ods. 2 písm. b) Stanov, na ktoré odkázali žalobcovia a z ktorého vyplýva, že úlohou Rady ako ústredného orgánu Slovenského rybárskeho zväzu je riadiť činnosť zväzu, odborne, metodicky usmerňovať a koordinovať činnosť všetkých organizačných zložiek zväzu, informovať ich o zväzových úlohách a zabezpečovať ich plnenie, ako aj znenie písmena r) uvedeného ustanovenia, podľa ktorého je Rada oprávnená vydávať v súlade so Stanovami Slovenského rybárskeho zväzu vnútorné zväzové predpisy, najmä smernice, opatrenia, pokyny a informácie pre organizačné zložky a spolupracovať pri tvorbe všeobecne záväzných právnych predpisov.

17. Napadnuté rozhodnutie nemožno považovať za rozhodovanie o subjektívnych právach fyzických a právnických osôb, ale za organizačno-riadiaci akt, ktorým sa upravujú vnútorné organizačné postupy Slovenského rybárskeho zväzu. Adresátom preskúmaného rozhodnutia boli žalobcovia v rade 2/ a 3/ nekonajúci ako účastníci administratívneho konania, ale ako osoby zaradené do štruktúr Slovenského rybárskeho zväzu, ktorá okolnosť vylučuje oprávnenie správneho súdu preskúmať dané rozhodnutie [§ 7 písm. b) SSP]. Pre vyvodenie uvedeného záveru nebolo relevantné, že uznesenie ukladalo povinnosť konkrétnym osobám, keďže takýto znak nevylučuje posúdenie rozhodnutia ako organizačného aktu.

Skutočnosť, že Slovenský rybársky zväz disponuje niektorými kompetenciami správneho orgánu, nemá za následok oprávnenie správneho súdu preskúmať akékoľvek jeho rozhodnutie.

18. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že článok 46 ods. 2 Ústavy SR osobitne reguluje zákaz vylúčiť zo súdneho preskúmania rozhodnutia, ktoré sa týkajú základných práv a slobôd. Z uvedeného vyplýva, že aj v prípade podradenia určitého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy pod negatívne vymedzenie právomoci v zmysle § 7 SSP, je aj takéto rozhodnutie alebo opatrenie preskúmateľné správnym súdom v prípade nastúpenia tzv. generálnej klauzuly zakotvenej v čl. 46 ods. 2 Ústavy SR. V danom prípade však napadnutým rozhodnutím nemohla byť spôsobená žiadna ujma na subjektívnych právach žalobcov, keďže predmetným rozhodnutím im neboli konštituované žiadne nové povinnosti, ani im neboli upreté žiadne práva ako individuálnym právnym subjektom.

19. Správny súd pri posudzovaní procesných podmienok zistil, že existuje neodstrániteľná vada procesnej podmienky konania spočívajúca v nespôsobilom predmete súdneho prieskumu, a preto s poukazom na § 98 ods. 1 písm. g) v nadväznosti na ustanovenie § 7 písm. b) SSP žalobu odmietol.

20. O trovách konania súd rozhodol podľa § 170 písm. a) SSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak žaloba bola odmietnutá.

21. Rozhodnutie súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v lehote 1 mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu a podáva sa na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. O kasačnej sťažnosti rozhoduje Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.